

REGLUGERÐ**um kjör á lánum úr Byggingarsjóði aldraðs fólks.****1. gr.**

Byggingarsjóður aldraðs fólks, stofnaður samkvæmt lögum nr. 49, 20. apríl 1963, skal vera í vörslu Tryggingastofnunar ríkisins, undir yfirumsjón tryggingaráðs.

2. gr.

Tryggingarráð metur framkomnar umsóknir um lán, úthlutar lánnum úr sjóðnum til þeirra verkefna, sem löggin greina, og metur tryggingar. A. m. k. einu sinni á ári, áður en fyrsta lánsúmsóknin er afgreidd, skal stjórn happdrættis D.A.S. eiga kost á að gera tillögur um lánveitingar á árinu.

3. gr.

Lán úr sjóðnum má veita til allt að 15 ára. Vextir af lánunum, sem greiðast skulu eftir á, jafnframt afborgunum, skulu vera 3 prósentstigum lægri en hæstu lögleyfðir fasteignalánavextir á hverjum tíma. — Vexti af lánnum, gjaldfallna eftir 1. sept. 1978, samkvæmt skuldabréfum, útgefnum fyrir setningu reglugerðar þessarar, skal með samningum leitast við að samræma þeim vöxtum, sem grein þessi ákveður. — Nú vill lántakandi ekki samþykkja slíka samræmingu vaxta og mega þá frekari lán úr sjóðnum til hans, ef veitt verða, vera með hæstu lögleyfðum fasteignalánavöxtum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 9. gr. laga nr. 49, 20. apríl 1963 til að öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 19. september 1978.

Magnús H. Magnússon.

Jón Ingiimarsson.

REGLUGERÐ**um innheimtu gjalds á ferðalög til útlanda.****1. gr.**

Leggja skal 10% gjald á andvirði erlends gjaldeyris sem gjaldeyrisbankarnir selja til greiðslu á dvalarkostnaði erlendis.

2. gr.

Gjaldskylda skv. 1. gr. nær ekki til andvirðis gjaldeyris sem seldur er til að standa straum af dvalarkostnaði þeirra er stunda nám erlendis, enda standi námið eigi skemur en 8 mánuði (eða eitt skólaár) og skilað sé innritunartorði frá viðkomandi námsstofnun og síðan fullgildu vottorði um framvindu náms, né heldur til kaupa gjaldeyris til greiðslu á kostnaði vegna dvalar sjúklinga erlendis enda hafi sjúkrasamlag eða sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins tekið þátt í kostnaði.

Gjaldskylda skv. 1. gr. nær heldur ekki til áhafnagjaldeyris eða samningsbundinna dagpeningagreiðsla til áhafna skipa og loftfara sem eru á förum milli Íslands og annarra landa.

3. gr.

Til dvalarkostnaðar í merkingu 1. gr. teljast ekki reglubundnar greiðslur sem aðilar á Íslandi greiða aðlium sem hafa fasta búsetu erlendis svo sem lífeyrisgreiðslur, eftirlaun, framfærslueyrir með maka eða fyrrverandi maka, barnsmeðlög og aðrar slíkar greiðslur.

4. gr.

Gjaldeyrisbankarnir skulu annast innheimtu gjalds skv. 1. gr. um leið og sala gjaldeyris fer fram. Skal innheimtu gjaldsins haldið aðgreindu í bókhaldi á hverjum sölustað og samtala innheimtu reiknuð daglega. Vikulega skulu aðalbankar gjaldeyrisbankanna síðan skila inn á reikning ríkissjóðs við Seðlabanka Íslands skatti þeim er innheimtur var í næstliðinni viku og bera þeir ábyrgð gagnvart ríkissjóði á innheimtu útibúa og umboðsskrifstofa sinna. Við hver skil á innheimtufé skal senda skilagrein til ríkisendurskoðunar.

5. gr.

Skili aðili aftur gjaldeyri sem sannanlega hefur verið greiddur skattur af við kaup skal skattur skv. 1. gr. endurgreiddur. Endurgreiðsla skv. þessari grein skal innt af bendi af þeim gjaldeyrisbanka er tekur við skilunum og skal bankinn draga endurgreidda skattfjárhæð frá innheimtum skatti við næstu skil til ríkissjóðs.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. heimild í 17. gr. bráðabirgðalaga nr. 96 8. september 1978, öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Ógreiddur dvalarkostnaður ferðaskrifstofa vegna ferða sem farnar voru fyrir gildistöku bráðabirgðarlaga nr. 96/1978 skal undanþegin skatti skv. 1. gr. enda sé uppgjóri og greiðslu á þessum kostnaði lokið fyrir 20. október. Á þann hluta dvalarkostnaðar sem þá kann að vera ógreiddur leggst gjald skv. 1. gr.

Fjármálaráðuneytið, 15. september 1978.

Tómas Árnason.

Árni Kolbeinsson.

28. ágúst 1978.

Nr. 323.

G J A L D S K R Á**fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja.****Fastagjald.****1. gr.**

Fyrir hverja húseign í lögsagnarumdæmi Vestmannaeyja skal árlega greiða vatnsskatt.

Þó skal gjald þetta ekki innheimt fyrr en viðkomandi hús getur fengið vatn úr dreifikerfi vatnsveitunnar.

2. gr.

Vatnsskattur skv. 1. gr. skal vera 0.3% af heildarfasteignamati eignarinnar, þ e. a. s. af mati mannvirkja ásamt mati lóðar.